

[Erhard Jakobsen]

fredsstillende, men lad det være. Men den anden situation er, at nogle få mennesker kan forhindre, at politikernes kontakt med deres vælgere i afgørende situationer efter forgodtbefindende kan afbrydes. Hvad vil man gøre ved det? Det har jeg intet svar fået på fra nogen. Jeg synes nok, det skulle interessere det danske folketing.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg kan tilslutte mig hr. Jens Møllers bemærkninger fra før om tolerancen. De svarede til det, jeg sagde i min ordførertale om, at der er en fantastisk proportionsforvridning i denne sag, som jo egentlig drejer sig om, hvorvidt Danmarks Radio har ret til at lede og fordele arbejdet, hvorvidt Danmarks Radio har ret til at ville fastansætte et menneske, der har været på prøveansættelse, eller man ikke vil, og så reagerer man altså med at sige, at der skal være sort skærm en hel uge. Det er jo en fantastisk overreaktion.

Så vil jeg gerne sige til hr. Tyroll, at når det konservative folkeparti har fremsat dette beslutningsforslag, er det ikke for at ramme en bestemt person. Det er, fordi vi ønsker at få fastlagt nogle principper om at få en ordentlig og en reel nyhedsformidling i Danmarks Radio, og fordi vi synes, at den aftale, der er indgået, er ganske utilstrækkelig.

Fru Birte Weiss spurgte, om jeg efterlyste en aftale. Nej, jeg ved godt, at der er indgået en aftale, men jeg finder, at den aftale er ganske utilfredsstillende, når man i henhold til denne aftale kan sige, at man klarer nyhedsformidlingen med at sende vejrudsigten og en enkelt efterlysning af en mand, der var forsvundet i Silkeborg. Så kan man jo ikke sige, at journalisterne har givet afkald på deres strejkeret. Der er jo ikke tale om en ordentlig nyhedsformidling, der er jo ikke tale om noget, som man kan sige betjener lyttere og seere på en tilfredsstillende måde.

Så vil jeg godt sige til fru Birte Weiss, at jeg har nok ikke overfortolket hendes indlæg sådan, at jeg opfattede det på den måde; at hun støttede det konservative beslutningsforslag, men det, som jeg fandt var vigtigt, var, at fru Birte Weiss erkendte det problem, at når Danmarks Radio er et monopol, har dette monopol også en særlig forpligtelse til at fungere, til at sørge for, at nyhederne kommer ud. Og så må jeg sige, at man må lige-

som vælge. Det kan ikke nytte noget, at man henviser til, at der kun har været 4 eller 10 strejker inden for det sidste årti. Hvis der er et monopol, skal der ikke være strejker, så skal der være nyhedsudsendelser. Man må vælge. Enten har man monoopolet med en ordentlig nyhedsformidling, som fungerer 100 pct., eller også må man bryde monoopolet. Vi vil helst det sidste, men så længe vi har monoopolet, vil vi have rettet op på skævhederne.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Hr. Erhard Jakobsen kan jo være en omstridt personlighed. I dag tror jeg, han er en meget populær person her i salen, al den stund han har opgivet forespørgselsdebatten bagefter, og jeg vil da gerne deltage i takken, fordi han sikrer, at vi ikke overlapper tingene her og skal sige nogenlunde de samme ting to gange. Det synes jeg er at lette tingets arbejdsgang.

Jeg vil også gerne takke fru Birte Weiss og gøre opmærksom på over for hr. Voigt, hvis beklagelse over forespørgselsdebatten jeg må henvise til udvalget for forretningsordenen i folketinget, at jeg synes, det var væsentligt, at vi fik at vide, hvor mange konflikter og arbejdsnedlæggelser der har været. Der har oven i købet været 11. Der manglede jo den, som har været her sidst. Men det, der er det afgørende, er, at der har været fire af betydning. De andre har været ganske korte. Og det har ikke været journalister alene, det har også været fotografer, det har været teknikere, det har været alle områder inden for Radiohuset, og kun fire har haft en væsentlig betydning.

Jeg har naturligvis bedt driftsledelsen for Danmarks Radio om en orientering om konfliktens forløb, og jeg har fået oplysning om, at arbejdsstandsningen blandt journalisterne ved Danmarks Radio indledtes den 3. april 1979 kl. 16, og at den blev bragt til ophør den 6. april 1979. Den videre behandling af arbejdsstandsningen er indbragt for det faglige fællesudvalg under medvirken af opmand, og dette har holdt møde om sagen den 27. april 1979. Opmandens kendelse foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

Selve konflikten er, som jeg har redegjort for tidligere i dag, afviklet i overensstemmel-